

Sygn. akt IV U 1261/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 września 2014r. w S.

odwołania P. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 26 września 2013 r. (Nr (...))

w sprawie P. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo P. W. do emerytury od (...).

Sygn. akt: IV U 1261/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił P. W. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu żadnego okresu pracy do stażu pracy w warunkach szczególnych.

Odwołanie od w/w decyzji złożył P. W. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał m.in., że w Państwowym Ośrodku (...) w K. pracował od 14 czerwca 1971r. do 31 października 1981r., w tym od czerwca 1974r. do końca zatrudnienia – na stanowisku spawacza. Następnie w okresie od 11 listopada 1981r. do 12 maja 2003r. pracował w (...) Fabryce (...), wyłącznie jako spawacz. W 1974r. ukończył kurs spawania elektrycznego, a w 1983r. kurs spawania gazowego. Otrzymał dodatek za szkodliwe warunki pracy (k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (k.3-4).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony P. W. w dniu 15 kwietnia 2012r. ukończył 60-ty rok życia. W dniu 12 września 2013r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 27 lat, 6 miesięcy i 18 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 27 lat, 2 miesiące i 14 dni, a okresy nieskładkowe 4 miesiące i 4 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że ubezpieczony nie wykazał, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 15 lat. Do stażu pracy w szczególnych warunkach organ nie zaliczono okresu zatrudnienia ubezpieczonego w Państwowym Ośrodku (...) w K. od (...) (zgodnie ze świadectwem wykonywania prac w szczególnych warunkach złożonym na karcie 6 akt emerytalnych za wnioskiem z 3 kwietnia 2012r.), wskazując, że ze świadectwa wynika, iż we wskazanych okresach ubezpieczony pracował na dwóch różnych stanowiskach ,tj. ślusarz-wyrównywacz tarcz szlifierskich i spawacz i nie wiadomo w jakich okresach poszczególne prace były wykonywane stale i w pełnym wymiarze prace. Wykonywanie pracy na różnych stanowiskach, wykazanych w dwóch działach rozporządzenia wyklucza możliwość spełnienia wymogu wykonywania pracy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na danym stanowisku.

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 26 września 2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (k.12 akt emerytalnych za wnioskiem z 12 września 2013r.).

Ubezpieczony był zatrudniony w Państwowym Ośrodku (...) w K. od 14 czerwca 1971r. do 31 października 1981r. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadectwo pracy - k.5 akt emerytalnych za wnioskiem z 3 kwietnia 2012r.). W okresie tego zatrudnienia - od 24 października 1975r. do 15 października 1977r. ubezpieczony odbył zasadniczą służbę wojskową.

Ubezpieczony będący z wykształcenia ślusarzem został zatrudniony w Państwowym Ośrodku (...) w K. od 14 czerwca 1971r. na stanowisku ślusarza (umowa o pracę – w aktach osobowych ubezpieczonego). W

początkowym okresie zatrudnienia ubezpieczony zajmował się szlifowaniem konstrukcji stalowych ,tj. dużych szaf do urządzeń energetycznych za pomocą szlifierki kątovej. W trakcie zatrudnienia – w dniu 29 maja 1974r. ubezpieczony ukończył kurs podstawowego spawania elektrycznego (kopia z książeczki spawacza k.21-22 akt sprawy) i z dniem 1 czerwca 1974r. rozpoczął pracę na stanowisku spawacza – przy spawaniu konstrukcji w/w szaf. Wykonywał ją do czasu powołania do wojska i do pracy na tym stanowisku powrócił po odbyciu zasadniczej służby wojskowej. W aktach osobowych ubezpieczonego znajduje się jego podanie z 14 listopada 1977r. o przyjęcie do pracy po odbyciu zasadniczej służby wojskowej na stanowisku ślusarz – spawacz w tym samym zawodzie co przed poborem do wojska. Po zdobyciu uprawnień spawacza ubezpieczony sporadycznie szlifował zespawane konstrukcje. Do pracy przy szlifowaniu przedsiębiorstwo zatrudniało inne osoby (zeznania świadka S. G. k.23v – nagranie od minuty 5 do 9, zeznania ubezpieczonego k.24v – nagranie od minuty 21 do 25 i k.13v – nagranie od minuty 1 do 10).

Ubezpieczony był zatrudniony w (...) Spółka Akcyjna w W. (uprzednio (...) Fabryka (...) w W.) od 11 listopada 1981r. do 12 maja 2003r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku spawacza remontowego (świadectwo pracy – k.10 akt emerytalnych za wnioskiem z 3 kwietnia 2012r.). W okresie od 1 września 1988r. do 15 listopada 1988r. ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym (zaakceptowany wniosek urlopowy k.23 akt osobowych).

Ubezpieczony został zatrudniony w powyższym przedsiębiorstwie na stanowisku ślusarza–spawacza (umowa o pracę z 11 listopada 1981r. - k.4 akt osobowych). W trakcie zatrudnienia – w dokumentacji osobowej pracodawca różnie określał stanowisko pracy ubezpieczonego ,tj. jako ślusarz – spawacz, spawacz TM, spawacz, ślusarz, spawacz remontowy (angaże k.5-6, 10-14, 16-22 akt osobowych). Faktycznie przez cały okres zatrudnienia ubezpieczony pracował w dziale remontowym i wykonywał prace polegające na spawaniu różnych części oprzyrządowania wykorzystywanego przez przedsiębiorstwo w produkcji urządzeń spawalniczych (palników, reduktorów), przy naprawie c.o., wentylatorów, pieców. W trakcie zatrudnienia – w dniu 13 maja 1983r. ubezpieczony ukończył kurs spawania gazowego. Ubezpieczony spawał elektrycznie i gazowo (zeznania świadków: F. S. k.23v-24 – nagranie od minuty 9 do 13, T. P. k.24 – nagranie od minuty 13 do 16 i K. Ż. k.24 – nagranie od minuty 16 do 19, zeznania ubezpieczonego k.24v – nagranie od minuty 21 do 25 i k.13v – nagranie od minuty 1 do 10).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta ubezpieczonego k.10 akt emerytalnych za wnioskiem z 12 września 2013r.).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie P. W. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz. U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach, gdyż poza sporem pozostawało, że ubezpieczony osiągnął wymaganą ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach wskazując, że do stażu tego powinien być zaliczony okres zatrudnienia w Państwowym Ośrodku (...) w K. od ukończenia przez niego kursu spawacza, tj. od 1 czerwca 1974r. do 31 października 1981r. oraz cały okres zatrudnienia w Spółce (...) w W. ,tj. od 11 listopada 1981r. do 13 grudnia 1998r., kiedy to pracował na stanowisku ślusarza-spawacza wykonując faktycznie pracę spawacza. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe potwierdziło zasadność stanowiska ubezpieczonego. Zebrane dowody w postaci dokumentów zawartych w aktach osobowych ubezpieczonego i aktach sprawy oraz z zeznań świadków w osobach współpracowników ubezpieczonego z okresu powyższego zatrudnienia, a także z zeznań samego ubezpieczonego dały podstawy do ustalenia, że we wskazanym okresie ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w szczególnych warunkach najpierw z (...) w K., a następnie w (...) Fabryce (...). Była to praca polegająca na spawaniu elektrycznym i gazowym, która zgodnie z wykazem A dział XIV poz.12 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. zaliczana jest do pracy w szczególnych warunkach. Prace te ubezpieczony wykonywał w wymiarze przekraczającym wymagane 15 lat. Sam okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w W. trwający od 11 listopada do 1981r. do 31 grudnia 1998r. (wyłączając okres 2,5 miesiąca urlopu bezpłatnego - vide: wcześniejsze ustalenia) stanowi blisko 17 lat. Okres zaś zatrudnienia w (...) w K. od 1 czerwca 1974r. (od nabycia uprawnień spawacza) do 31 października 1981r. (nawet z pominięciem okresu służby wojskowej) stanowi przeszło 5 lat.

Reasumując uznać należało, że po zliczeniu powyższych okresów zatrudnienia ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że P. W. przysługuje prawo do emerytury od 1 września 2013r. ,tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę.